

Konsekvensutredning, förslag till Föreskrifter om ändring i Statens jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd (2016:9) om behörigheter för djurhälsopersonal

KONSEKVENsutREDNING, FÖRSLAG TILL FÖRESKRIFTER OM ÄNDRING I STATENS JORDBRUKSVERKS FÖRESKRIFTER OCH ALLMÄNNA RÅD (2016:9) OM BEHÖRIGHETER FÖR DJURHÄLSOPERSONAL		1
1	ALLMÄNT	2
2	BEMYNDIGANDEN M.M.....	10
3	FÖRETAG.....	11
4	ANDRA ENSKILDA	13
5	KOMMUNER OCH REGIONER..... FEL! BOKMÄRKET ÄR INTE DEFINIERAT.	
6	STATEN.....	14
7	SAMRÅD	15
8	IKRAFTTRÄDANDE OCH UTVÄRDERING	16

1 Allmänt

Kontaktperson hos Jordbruksverket:

Sabina Ahlgren Porthén, Internationella frågor och djurhälsopersonalenheten,
Djuravdelningen

veterinarfragor@jordbruksverket.se

1.1 Föreskrifter som ändras

Tabell 1. Nya eller ändrade paragrafer

Kapitel	Paragraf	Avseende	Anmärkning
2	2	Hur man ansöker om att bli veterinär med utbildning i Sverige	Ändrad
2	3	Hur man ansöker om att bli veterinär enligt nordiskt avtal	Borttagen
2	5	Att man kan ansöka om legitimation som veterinär enligt direktiv 2005/36/EG	Ändrad
2	6	Att man kan ansöka om legitimation som veterinär enligt direktiv 2005/36/EG	Ändrad
2	7	Hur man ansöker om att bli veterinär med utbildning från EES eller Schweiz	Ändrad
2	8	Att man kan ansöka om legitimation som veterinär enligt direktiv 2005/36/EG	Ändrad
2	9	Hur man ansöker om att bli veterinär med utbildning från EES eller Schweiz	Ändrad
2	Allmänt råd till 9 §	Vad bevis på för yrket nödvändiga kunskaper i svenska kan utgöras av	Ändrad
2	10	Utbildning från EES-land som inte är godkänd enligt föreskrifterna	Ändrad
2	11	Hur man ansöker om att bli veterinär med utbildning från EES eller Schweiz	Ändrad
2	Allmänt råd till 11 §	Vad bevis på för yrket nödvändiga kunskaper i svenska kan utgöras av	Ändrad
2	13	Vart grundläggande bestämmelser finns	Borttagen
2	13 a	Hänvisning till språkrav i förordningen	Tillagd
2	Allmänt råd till 13 a §	Vad bevis på för yrket nödvändiga kunskaper i svenska kan utgöras av	Tillagd
2	13 b	Sökande med extra utbildning eller forskningserfarenhet samt lång arbetslivserfarenhet	Tillagd
2	13 c	Sökande som har fått sina kvalifikationer godkända av ett annat EES-land	Tillagd
2	13 d	Sökande med veterinärutbildning ackrediterad av EAEVE	Tillagd
2	13 e	Att man behöver utföra kompletterande åtgärder	Tillagd
2	13 f	Kompletterande utbildning för utländska veterinärer	Tillagd
2	13 g	Kompletterande åtgärd via kunskapsprov	Tillagd
2	14	Att man kan ansöka om legitimation som veterinär med utbildning i tredjeland	Ändrad

Kapitel	Paragraf	Avseende	Anmärkning
2	16	Att man kan få anpassningsperiod om man har ytterligare utbildning eller forskningserfarenhet	<i>Borttagen</i>
2	17	Att man efter kompletterande utbildning eller anpassningsperiod ska meddela Jordbruksverket för att få legitimation	<i>Borttagen</i>
2	18	Vilka krav som ska uppfyllas för att man ska få arbeta på särskilt tillstånd med veterinärexamen i tredjeland	<i>Ändrad</i>
2	19	Vilka bilagor som ska ingå i ansökan om särskilt tillstånd	<i>Ändrad</i>
2	21	Hur man ansöker om särskilt tillstånd	<i>Ändrad</i>
2	Allmänt råd till 21 §	Vad bevis på för yrket nödvändiga kunskaper i svenska kan utgöras av	<i>Ändrad</i>
3	2	Krav för att få legitimation som djursjukskötare	<i>Ändrad</i>
3	3	Hur man ansöker om legitimation som djursjukskötare med utbildning i Sverige	<i>Ändrad</i>
3	5	Hur man ansöker om legitimation som djursjukskötare med utbildning i EES eller Schweiz	<i>Ändrad</i>
3	Allmänt råd till 5 §	Vad bevis på för yrket nödvändiga kunskaper i svenska kan utgöras av	<i>Ändrad</i>
3	6	Krav för att få legitimation eller anpassningsperiod som djursjukskötare	<i>Ändrad</i>
3	7	Hur man ansöker om legitimation som djursjukskötare med utbildning i tredjeland	<i>Ändrad</i>
3	Allmänt råd till 7 §	Vad bevis på för yrket nödvändiga kunskaper i svenska kan utgöras av	<i>Ändrad</i>
3	10	Hur man ansöker om särskilt tillstånd	<i>Ändrad</i>
4	3	Hur man ansöker om godkännande som hovslagare med utbildning i Sverige	<i>Ändrad</i>
4	5	Hur man ansöker om godkännande som hovslagare med utbildning i EES eller Schweiz	<i>Ändrad</i>
4	Allmänt råd till 5 §	Vad bevis på för yrket nödvändiga kunskaper i svenska kan utgöras av	<i>Ändrad</i>
4	7	Hur man ansöker om godkännande som hovslagare med utbildning i tredjeland	<i>Ändrad</i>
4	Allmänt råd till 7 §	Vad bevis på för yrket nödvändiga kunskaper i svenska kan utgöras av	<i>Ändrad</i>
5	1	Vart grundläggande bestämmelser finns	<i>Ändrad</i>
5	2	Att fysioterapeuter/sjukgymnaster kan ansöka om godkännande	<i>Ändrad</i>
5	3	Krav för godkännande för fysioterapeuter/sjukgymnaster utbildade i Sverige	<i>Ändrad</i>
5	5	Specifikationer för särskild utbildning för tandläkare	<i>Borttagen</i>
5	7	Hur man ansöker om godkännande som fysioterapeut/sjukgymnast med utbildning i Sverige	<i>Ändrad</i>
5	9	Hur man ansöker om godkännande som fysioterapeut/sjukgymnast med utbildning i EES eller Schweiz	<i>Ändrad</i>
5	Allmänt råd till 9 §	Vad bevis på för yrket nödvändiga kunskaper i svenska kan utgöras av	<i>Ändrad</i>
5	10	Krav för godkännande för fysioterapeuter/sjukgymnaster utbildade i tredjeland	<i>Ändrad</i>

Kapitel	Paragraf	Avseende	Anmärkning
5	11	Hur man ansöker om godkännande som fysioterapeut/sjukgymnast med utbildning i tredjeland	Ändrad
5	Allmänt råd till 11 §	Vad bevis på för yrket nödvändiga kunskaper i svenska kan utgöras av	Ändrad
7	1	Hur ansökningsavgiften ska betalas	Borttagen
7	3	Undantag vid särskilda skäl	Ändrad
Bilaga	1	Ansökningsblankett legitimation och godkännande	Borttagen
Bilaga	2	Ansökningsblankett särskilt tillstånd	Borttagen
Bilaga	3	Bevis på formella kvalifikationer för veterinärer	Borttagen
Bilaga	4	Förvärvade rättigheter som veterinär	Borttagen
Bilaga	8	Innehåll i specifik tilläggsutbildning för tandläkare	Borttagen

1.2 Förslaget berör

☒ Företag

☒ Andra enskilda

☐ Kommuner

☐ Regioner

☒ Staten

1.3 Problemet och vilken förändring som eftersträvas

I den numera beslutade propositionen 2024/25:57 Bättre förutsättningar inom djurens hälso- och sjukvård föreslår regeringen att det ska bli lättare för personer med examen från ett land utanför EU/EES och Schweiz (tredjeland) att få veterinärlegitimation i Sverige. De anser att den modell för väg till legitimation genom kunskapsprov som finns inom humanvården bör tillämpas även inom djurens hälso- och sjukvård. Eftersom de beslutade ändringarna ska träda ikraft redan den 1 september måste vi arbeta utifrån antaganden om vad som kommer att tas in i förordningen (2009:1386) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård.

Det finns önskemål från branschen om att fler delar i föreskrifterna bör uppdateras. Då ändringarna ska träda ikraft redan den 1 september 2025 har vi inte möjlighet att utreda branschens önskemål i denna ändring.

1.3.1 Veterinärer från tredjeland

Enligt nuvarande regelverk kan den som har en veterinärexamen från ett tredjeland få legitimation på olika sätt. Huvudregeln är att den sökande ska genomgå en kompletterande utbildning för utländska veterinärer, ha för yrket nödvändiga kunskaper om svenska författningar, och ha för yrket nödvändiga kunskaper i svenska, danska eller norska språket. Om den sökande däremot är mycket skicklig och särskilt erfaren inom veterinäryrket får legitimation meddelas trots att han eller hon inte har genomgått föreskriven efterutbildning. Den som har en veterinärutbildning från ett tredjeland, men som inte uppfyller kriterierna

mycket skicklig och särskilt erfaren, kan enligt Jordbruksverkets föreskrifter få legitimation som veterinär efter att ha genomgått en anpassningsperiod under den tid och i den omfattning som Jordbruksverket beslutar om i varje enskilt fall. Detta under förutsättning att den sökande har ytterligare utbildning inom klinisk veterinärmedicin på universitetsnivå omfattande minst två år eller forskningserfarenhet inom klinisk veterinärmedicin på universitetsnivå omfattande minst två år. Under en anpassningsperiod arbetar man som veterinär på särskilt tillstånd med samma rättigheter och skyldigheter som en veterinär med svensk legitimation, skillnaden är att man ska arbeta som anställd och inte kan starta en egen verksamhet. Syftet med en anpassningsperiod är att utländska veterinärer ska anpassa sin yrkesutövning till svenska förhållanden.

För att öka antalet yrkesverksamma veterinärer i Sverige behöver vi använda de nya bemyndiganden vi får. Vi går därför vidare med regeringens förslag om att införa en möjlighet till legitimation för veterinärer utbildade i tredjeland via kunskapsprov samt efterföljande kurs i svenska författningar och anpassningsperiod. Vi kommer även införa en möjlighet till legitimation för personer som har en utbildning som är ackrediterad av EAEVE (The European Association of Establishments for Veterinary Education) efter genomgången kurs i svenska författningar och anpassningsperiod.

Tidigare har vi haft ett allmänt råd till 3 kap. 2 § andra stycket förordningen (2009:1386) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård som förklarade vilka kvalifikationer en sökande borde ha för att anses som mycket skicklig och särskilt erfaren. Då vi förväntas få ett bemyndigande om att meddela föreskrifter om vilka krav en sökande ska uppfylla för att anses som mycket skicklig och särskilt erfaren inom veterinäryrket inför vi nu en paragraf som reglerar detta. Tidigare ansåg vi att man för att anses som mycket skicklig och särskilt erfaren skulle

1. ha en veterinärutbildning som omfattar totalt minst 5 år och som motsvarar den svenska veterinärutbildningen i innehåll,
2. utöver sin veterinärexamen ha ytterligare utbildning inom klinisk veterinärmedicin på universitetsnivå omfattande minst två år eller forskningserfarenhet inom klinisk veterinärmedicin på universitetsnivå omfattande minst två år, samt
3. ha minst 10 års erfarenhet som kliniskt verksam veterinär.

Vi tar nu bort kraven på att utbildningen ska motsvara den svenska veterinärutbildningen i innehåll. Eftersom att ordet veterinärutbildning är definierat i föreskriften som utbildning på högskole- eller universitetsnivå där utbildningstiden omfattar totalt minst 5 år och som efter examen ger rätt att utöva veterinäryrket i utbildningslandet kvarstår det kravet på de sökandes grundutbildning. Vi tar bort kravet på att den ytterligare utbildningen eller forskningserfarenheten ska vara på universitetsnivå och sänker kraven på arbetslivserfarenhet från tio till åtta år.

Vi har valt att lyfta ur delar av 2 kap. 10 § och göra en egen ny paragraf för det innehållet under underrubriken, Behörighet för den som har en veterinärexamen från ett tredjeland. Vi har gjort denna ändring då delar av paragrafen riktar sig till personer med utbildning i

tredjeland medans de andra delarna riktar sig till personer med utbildning från ett EES-land. Vi har inte ändrat något i sak kring villkor för vem som kan meddelas legitimation som veterinär enligt tidigare 2 kap. 10 §.

Vi tar bort den tidigare möjligheten till legitimation där den sökande kunde få legitimation efter att ha genomgått en anpassningsperiod om han eller hon har ytterligare utbildning inom klinisk veterinärmedicin på universitetsnivå omfattande minst två år eller forskningserfarenhet inom klinisk veterinärmedicin på universitetsnivå omfattande minst två år. De bedömningarna har varit svåra att göra och vi har gjort många undantag från rådande bestämmelser. De föreslagna ändringarna ska möjliggöra för veterinärer med utländsk examen från tredje land att få legitimation och förenkla Jordbruksverkets handläggning.

Det finns en möjlighet för en veterinär med utbildning från tredjeland att på särskilt tillstånd kunna utöva veterinäryrket i Sverige. I dag ställs krav på att veterinären har kompetens inom ett specifikt veterinärmedicinskt område där kompetensen i Sverige är begränsad. Vi tar bort kravet på att kompetensen i Sverige behöver vara begränsad och lägger till att de även behöver genomföra en webbutbildning i svenska författningar innan de kan få särskilt tillstånd.

1.3.2 För yrket nödvändiga kunskaper i svenska språket

Vi får mycket frågor om vad bevis på för yrket nödvändiga kunskaper i svenska språket kan utgöras av. Vi har därför valt att förtydliga detta i de allmänna råden till de paragrafer som säger att bevis på för yrket nödvändiga kunskaper i svenska språket ska bifogas till ansökan. Att den sökande ska ha tillräckliga kunskaper i svenska språket regleras för veterinärer med utbildning i tredjeland i förordning om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård.

För de veterinärer från tredjeland som får beslut om anpassningsperiod väljer vi att ställa krav på för yrket nödvändiga kunskaper i svenska språket först när de ska få sin legitimation. Det innebär att de ha möjlighet att tillägna sig tillräckliga kunskaper i svenska språket under sin anpassningsperiod kommer. I de fall en arbetsgivare väljer att anställa en person utan tillräckliga kunskaper i svenska språket kommer ett större ansvar hamna på arbetsgivaren att säkerställa att kommunikation med djurägare och journalskrivning fungerar under anpassningsperioden.

1.3.3 Nordiskt avtal

Tidigare har den som har veterinärlegitimation i Danmark, Norge, Finland eller Island och är medborgare i något av dessa länder eller i Sverige kunnat ansöka om svensk veterinärlegitimation enligt överenskommelsen om gemensam nordisk arbetsmarknad för viss hälso- och sjukvårdspersonal och veterinärer av den 14 juni 1993 (SÖ 1994:2) härnäst kallat nordiskt avtal. Sedan en uppdatering av det nordiska avtalet 2018 är dock veterinärer inte längre berörda av överenskommelsen. Det innebär att det idag inte längre går att få svensk veterinärlegitimation enligt detta regelverk. Vi tar därför bort 2 kap 3 § som tidigare gett möjlighet till legitimation enligt det nordiska avtalet. Personer med veterinärlegitimation i Danmark, Norge, Finland eller Island har ändå möjlighet att få

legitimation idag via Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer. Vi ser därför inte att denna ändring kommer ha någon påverkan.

1.3.4 Krav för djursjukskötarlegitimation

När lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård trädde i kraft 2010 var den utformad i enlighet med förordning (1993:221) för Sveriges lantbruksuniversitet. Av förordningen framgick att Sveriges lantbruksuniversitet hade rätt att utfärda en kandidatexamen i djuromvårdnad. När regeringen ändrade examensform i nämnda förordning på så sätt att Sveriges lantbruksuniversitet fick utfärda en djursjukskötarexamen gjordes ingen förändring i lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård. I nuvarande förslag framgår att Jordbruksverket får bemyndigande att meddela föreskrifter om vilken examensform som krävs för legitimation som djursjukskötare. Vi ändrar därför våra föreskrifter så att det krävs en djursjukskötarexamen för att kunna få en djursjukskötarlegitimation. Denna ändring leder till att regelverken återigen synkroniseras så att samma begrepp används i de olika regelverken.

1.3.5 Ansökningsförfarande

Idag står det att ansökningar om godkännande och legitimation ska göras på blankett. De flesta ansökningar görs idag via e-tjänst på webben. Vi tar bort kravet på att ansökningar ska göras på blankett och lägger in en fotnot som säger, Mer information om hur man ansöker finns på Jordbruksverkets webbplats. I och med att vi tar bort kravet på att ansökan ska göras på blankett tar vi bort bilaga 1. Personer som vill ansöka via blankett kan beställa blanketten och skicka in sin ansökan digitalt eller på papper. Vi tar även bort kravet på att den sökande ska bifoga kopia av sitt pass och skriver istället att de ska verifiera sin identitet med e-legitimation eller pass. Vi tar även bort information om att sökande inte behöver skicka in dokument i original utan att det räcker med kopior av intyg. Det är bara nödvändigt att informera om när något behöver skickas in i original.

1.3.6 Borttagning av bilagor

Vi planerar även ta bort bilaga 3 och 4 som är hämtade från Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer. Vi hänvisar istället direkt till direktivet för att inte missa ändringar och uppdateringar.

1.3.7 Tandläkare

Vi kommer att ta bort möjligheten för tandläkare att ansöka om ett godkännande för verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård. För att en tandläkare som är legitimerad för att arbeta med människor även ska få ett godkännande inom djurens hälso- och sjukvård krävs att de först läser en introduktionsutbildning om arbete inom djurens hälso- och sjukvård följt av en särskild utbildning för tandläkare motsvarande minst 30 högskolepoäng. Den särskilda utbildningen för tandläkare har hittills aldrig anordnats. Vi har vid samråd med SLU och branschen fått information om att denna yrkesgrupp inte längre efterfrågas eftersom det finns bra utbildningsmöjligheter för veterinärer att skaffa sig tillräcklig kompetens inom tandvård.

I samband med att vi tar bort de paragrafer som ger tandläkare inom humanvården möjlighet att jobba inom djurens hälso- och sjukvård kommer vi även ta bort bilaga 8 som specificerar innehållet i den specifika tilläggsutbildningen för tandläkare.

1.4 Vad blir konsekvenserna om vi inte vidtar någon åtgärd (nollalternativet)?

I propositionen framgår det att Jordbruksverket planeras få bemyndigande att meddela föreskrifter om hur veterinärer från tredjeland ska uppvisa kunskaper och färdigheter som motsvarar de svenska kraven. Idag beslutar vi ofta om undantag från gällande regelverk. Vi har sett att det finns behov av att ändra kraven i våra föreskrifter vad gäller veterinärer från tredje land. Om Jordbruksverket inte ändrar föreskrifterna så underlättar vi inte för veterinärer med utbildning i tredjeland att få veterinärlegitimation i Sverige. Det är därför nödvändigt med en föreskriftsändring.

Vi hade kunnat välja att ha kvar nuvarande formuleringar kring vad som krävs för att anses vara mycket skicklig och särskilt erfaren. Vi har valt att sänka kraven då vi ser att många veterinärer som i praktiken anses vara mycket skickliga och särskilt erfarna inte uppfyller nuvarande kriterier. Eftersom att dessa veterinärer har läst en femårig veterinärutbildning, har två års ytterligare utbildning eller forskningserfarenhet inom kliniks veterinärmedicin samt åtta års yrkeserfarenhet som veterinärer anser vi att de uppfyller kraven för att anses vara mycket skickliga och särskilt erfarna och ska därmed få svensk veterinärlegitimation. Denna ändring görs för att fler veterinärer ska ha möjlighet att komma till arbete i Sverige.

Om vi inte förtydligar vad bevis på för yrket nödvändiga kunskaper i svenska språket kan utgöras av kommer vi även fortsättningsvis ha många sökande som inte förstår vilka krav som ställs.

Vi måste ta bort möjligheten att få veterinärlegitimation enligt det nordiska avtalet då det inte längre omfattar veterinärer. Om vi behåller den nuvarande skrivningen vilseleder vi sökande genom att skriva om en möjlighet som i praktiken inte finns.

Om vi inte ändrar kravet att det krävs en djursjukskötarexamen för att erhålla legitimation som djursjukskötare innebär det att förordning (1993:221) för Sveriges lantbruksuniversitet och våra föreskrifter kommer fortsätta ha olika benämningar för samma sak och inte ligga i linje med varandra.

Om vi inte tar bort kravet på att ansökningar ska göras på blankett så tillåter vi inte att den sökande använder vår e-tjänst.

Om vi inte tar bort de bilagor som är hämtade från direktiv 2005/36/EG och istället hänvisar dit riskerar vi att våra föreskrifter inte överensstämmer med direktivet när bilagorna där uppdateras.

Att vi i föreskriften tar bort möjligheten för tandläkare att ansöka om ett godkännande för verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård leder inte till någon praktisk förändring. Detta

då den utbildning som krävs för godkännande inte efterfrågas av branschen och därför inte hålls. Tar vi inte bort möjligheten kvarstår denna av branschen icke efterfrågade möjlighet.

1.5 Olika alternativ för att uppnå förändringen samt för- och nackdelar med dessa

Vi hade kunnat välja att endast ge möjlighet till legitimation efter kompletterande utbildning eller kunskapsprov. Vi valde dock att även införa en möjlighet till legitimation för personer som har en utbildning som är ackrediterad av EAEVE (The European Association of Establishments for Veterinary Education). Vi valde att ta möjliggöra denna väg till legitimation trots att de flesta utbildningar som EAEVE ackrediterar ligger inom EES eller Schweiz då de även ackrediterar utbildningar i bland annat Ukraina, Storbritannien och Turkiet. I ackrediteringen som EAEVE gör ingår att säkerställa att utbildningen lever upp till kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer. Dessa krav är de som ligger till grund för legitimation för personer med en veterinärexamen från ett annat EES-land än Sverige eller från Schweiz. Vi anser därför att de som gått en utbildning som är ackrediterad av EAEVE efter att de genomfört en kurs i svenska författningar och en anpassningsperiod har visat att de har kunskaper och färdigheter som motsvarar de svenska.

För de veterinärer som har läst veterinärutbildningen långt tillbaka i tiden eller för de som efter sin utbildning har riktat in sig på ett särskilt område inom veterinärmedicin tex. specialister kan det bli svårt att klara kunskapsprovet då provet omfattar hela veterinärutbildningen. Vi har övervägt möjligheten att öppna en särskild väg till legitimation för personer med specialistutbildning eller som erhållit titeln diplomate. Vi har valt att inte gå vidare med det alternativet då diplomate inte är en skyddad titel i Sverige vilket innebär att vem som helst kan kalla sig diplomate. Vi har därför valt att även personer med specialisttitel och diplomates antingen behöver visa att de är mycket skickliga och särskilt erfarna, göra kunskapsprovet, gå den kompletterande utbildningen för utländska veterinärer eller ha en utbildning som är ackrediterad av EAEVE.

Att det blir tydligare för de sökande vad de kan skicka in för att uppfylla kravet om att ha för yrket nödvändiga kunskaper i svenska språket är positivt. Ett alternativ skulle kunna vara att vi istället för ett allmänt råd i föreskriften skulle beskriva vad som krävs för att uppfylla språkraven på Jordbruksverkets webbplats. Anledningen till att vi ändå vill ha med information om vad som kan anses vara tillräckliga kunskaper i svenska språket i föreskriften är att vi vill att regelverket ska vara så tydligt och förutsägbart som möjligt.

Vi måste ta bort möjligheten att få veterinärlegitimation enligt det nordiska avtalet då det inte längre omfattar veterinärer. Vi ser inte att det är ett alternativ att behålla den nuvarande skrivningen och vilseleda de sökande genom att skriva att det går att ansöka om legitimation enligt nordiskt avtal när den möjligheten inte längre finns.

Att ta bort kravet på att ansökningar ska göras på blankett underlättar för både den sökande och för Jordbruksverkets hantering av ärenden. Ett alternativ till att hänvisa till

Jordbruksverkets webbplats skulle kunna vara att skriva att ansökan ska göras via Jordbruksverkets e-tjänst. En risk med att begränsa ansökningsförfarandet är att det inte skulle gå att ansöka om e-tjänsten av någon anledning skulle ligga nere. Det skulle även betyda att personer som av någon anledning vill eller behöver skicka in sin ansökan via papper inte skulle kunna göra det.

Vi skulle kunna välja att ha kvar de kopierade bilagorna från direktiv 2005/36/EG och istället vara noga med att göra en föreskriftsförändring varje gång listorna uppdateras i direktivet. En nackdel med det är att det tar mycket tid och resurser att ändra föreskrifter. Jordbruksverket skulle behöva lägga resurser på ändringar som skulle kunna läggas på annat prioriterat arbete. Att hänvisa till listorna i direktivet istället blir mer resurseffektivt och mer korrekt.

Istället för att ta bort möjligheten för tandläkare att få godkännande för arbete inom djurens hälso- och sjukvård skulle vi kunna ändra våra krav för att på så sätt försöka locka fler till att försöka få ett godkännande för arbete inom djurens hälso- och sjukvård. Vi har dock fått information om att vi idag har tillräcklig kompetens inom tandvård hos veterinärkåren. När den kompetensen redan finns inom djurens hälso- och sjukvård så ska vi inte ta personal från humanvården i anspråk.

2 Bemyndiganden m.m.

2.1 Uppgifter om de bemyndiganden som myndighetens beslutanderätt grundar sig på

Nedan anges de bemyndiganden som Jordbruksverket tillämpar i föreskriftsförslaget.

Tabell 2 Bemyndiganden

Kapitel	Paragraf	Bestämmelse om bemyndigande	Relevant EU-lagstiftning (hänvisning till artikel/artiklar)
		3 kap. 1 a, 2, 6, 7, 9–11 och 14 §§ samt 7 kap. 2 § förordningen (2009:1386) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård (vi inväntar ytterligare bemyndiganden som kommer komma i förordning (2009:1386) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård)	
		10 kap. 1 § förordningen (2016:157) om erkännande av yrkeskvalifikationer	

2.2 Beskriv vilka undantagsmöjligheter som finns från regleringen (i föreskrifterna eller i annan lagstiftning) i händelse av fredstida kriser, höjd beredskap och ytterst krig.

Vi planerar inte att införa någon särskild undantagsbestämmelse från regelverket för hur man som veterinär med utbildning i tredjeland kan få veterinärlegitimation i Sverige som endast

gäller vid kris, höjd beredskap eller krig. Vi kommer i så fall använda oss av de undantagsbestämmelser vi har vid särskilda skäl.

3 Företag

Med företag avses här en juridisk eller en fysisk person som bedriver näringsverksamhet, det vill säga försäljning av varor och/eller tjänster yrkesmässigt och självständigt. Att yrkesmässigt bedriva näringsverksamhet bör tolkas brett.

3.1 Beskrivning av antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen

De företag som berörs är de som bedriver verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård. Förutom de privata aktörer som berörs i detta avsnitt finns det dessutom statliga aktörer, framför allt Distriktsveterinärerna och SLU (se även under avsnitt 5.1). År 2024 fanns det 1581 företag inom djurens hälso- och sjukvård¹ enligt data från Statistiska centralbyrån (SCB)². Företagen var fördelade storleksmässigt enligt tabell 3. Utöver dessa berörs även Distriktsveterinärerna på samma sätt som övriga företag (de finns dock inte med i antalet företag i tabellen eftersom de är en statlig aktör).

Sammanlagt berörs 1821 privata företag uppdelade på 1950 arbetsställen – dvs ett företag kan ha flera arbetsställen. Företagen varierar i storlek från att ha ingen anställd till mer än 500 anställda. De få större företagen är i första hand specialiserade på smådjur och upptar en stor marknadsandel av den veterinär marknaden. Företagen har också olika verksamheter där vissa är specialiserade på smådjur, en del på häst och en del på produktionsdjur.

Tabell 3. Antal företag inom djurens hälso- och sjukvård 2024³ fördelade på storlek

Storlek på företag	Antal företag
Mycket stora företag (mer än 500 anställda)	2
Stora företag (200–499 anställda)	1
Medelstora företag (50–199 anställda)	7
Små företag (10–49 anställda)	107
Mikroföretag (1–9 anställda)	639
Enmansföretag (0 anställda)	1 065
Totalt	1 821

¹ I detta sammanhang räknas endast de företag som bedriver veterinär vård, dvs inte företag som endast bedriver till exempel hovslageriverksamhet eller enbart friskvård för djur.

² Kod 75.000 veterinärkliniker:

https://www.statistikdatabasen.scb.se/pxweb/sv/ssd/START_NV_NV0101/FDBR07N/table/tableViewLayout1/

³ Enligt data från Statistiska centralbyrån (SCB).

Tabell 4. Antal arbetsställen inom djurens hälso- och sjukvård 2024⁴ fördelade på storlek

Storlek på arbetsställe	Antal arbetsställen
Mer än 500 anställda	0
200–499 anställda	3
50–199 anställda	23
10–49 anställda	176
1–9 anställda	683
0 anställda	1 065
Totalt	1 950

3.2 Beskrivning av vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader

Regleringen förväntas inte medföra några administrativa kostnader för företagen då regleringen rör enskilda veterinärer med utländsk examen möjlighet att få legitimation.

3.3 Beskrivning av vilka andra kostnader den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka förändringar i verksamheten som företagen kan behöva vidta till följd av den föreslagna regleringen

Regleringen förväntas inte medföra några kostnader för företagen eftersom den rör den enskilde veterinären med utländsk veterinärutbildning möjlighet att få svensk legitimation.

3.4 Redogörelse för vilka åtgärder som har vidtagits för att förslaget inte ska medföra mer långtgående kostnader eller begränsningar än vad som bedöms vara nödvändigt för att uppnå dess syfte

Regleringen kommer inte påverka företagens kostnader. De förslag som rör möjligheten att få legitimation för veterinärer med examen från tredje land kommer inte att begränsa företagen.

3.5 Beskrivning av i vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen

Regleringen kommer inte att påverka konkurrensförhållandena då alla företag kommer påverkas på samma sätt.

⁴ Enligt data från Statistiska centralbyrån (SCB).

3.6 Beskrivning av hur regleringen i andra avseenden kan komma att påverka företagen

Regleringen kan underlätta för fler veterinärer med veterinärexamen från tredjeland att komma i arbete. Det kan komma att medföra att företagen lättare och snabbare kan anställa veterinärer till sin verksamhet.

4 Andra enskilda

4.1 Beskrivning av vilka som berörs av regleringen och hur många de är

Veterinärer som har en veterinärexamen från tredjeland berörs av regleringen. Det är cirka 40 sökande per år och av dem har ca 10 – 15 personer en utbildning som är ackrediterad av EAEVE.

4.2 Beskrivning och beräkning av förslagets kostnader och intäkter

Den som har en veterinärutbildning från ett tredjeland kan få möjlighet att uppvisa kunskaper och färdigheter som motsvarar de svenska enligt 3 kap. 2 § andra stycket förordningen (2009:1386) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård genom att med godkänt resultat ha genomfört kunskapsprovet för veterinärer med utbildning från tredjeland som Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) anordnar. Att göra kunskapsprovet kommer att innebära en kostnad för veterinären, både för den teoretiska och för den praktiska delen av provet. SLU kommer ta ut en avgift både för den teoretiska och den praktiska delen av kunskapsprovet. SLU uppskattar att den totala kostnaden för SLU för att hålla i kunskapsprovet kommer att hamna på mellan 40–45 tusen kronor per person, förutsatt att cirka 20–30 personer vill genomföra provet varje år. Det kommer vara möjligt att genomföra provet flera gånger om man inte blir godkänd, en ny avgift kommer tas ut för varje försök. Den sökande kommer behöva klara teoriprovet innan han eller hon får göra det praktiska provet. Kostnaden för teoriprovet beräknas bli väsentligt lägre än kostnaden för det praktiska provet. Det är idag oklart om hela kostnaden för provet kommer läggas på den sökande eller om SLU har möjlighet att stå för någon del.

Den webbutbildning i svensk lagstiftning som Jordbruksverket kommer att hålla i kommer inte medföra någon direkt kostnad för veterinären. Att genomföra webbutbildningen kommer dock att kräva att veterinären avsätter tid. Vi räknar med att webbutbildningen kommer ta ca 8 timmar att genomföra. Webbutbildningen kommer att finnas tillgänglig både innan eller efter det att veterinären har genomfört kunskapsprovet.

För att skaffa sig för yrket nödvändiga kunskaper i svenska språket finns fler olika tillvägagångssätt. Det innebär ofta en kostnad för individen i form av kursavgift och tid. En

del arbetsgivare tillhandahåller själva kurser i svenska för veterinärer med en utbildning från tredjeland.

4.3 Beskrivning och, om möjligt, en beräkning av andra relevanta konsekvenser

Vi ser inga andra konsekvenser än de vi redovisar ovan.

4.4 Redogörelse för vilka åtgärder som har vidtagits för att förslaget inte ska medföra mer långtgående kostnader eller begränsningar än vad som bedöms vara nödvändigt för att uppnå dess syfte

Diskussioner förs med SLU om hur kostnaderna för kunskapsprovet kan hållas så låga som möjligt samtidigt som provet ska hålla en hög kvalitet. En variabel som kommer påverka kostnaden för kunskapsprovet är hur ofta det hålls och hur många som genomför provet samtidigt. Här behöver vi göra en avvägning mellan att veterinärer från tredjeland inte ska behöva vänta för länge med att göra sitt kunskapsprov och att kostnaderna för den enskilde inte får bli för höga.

Det är först när veterinärlegitimation ska utfärdas som sökande från tredjeland behöver visa att de har tillräckliga kunskaper i svenska språket. Vi väljer att inte ställa de kraven när de genomför sin anpassningsperiod, det ger dem tid att lära sig svenska samtidigt som de arbetar.

5 Staten

5.1 Beskrivning av vilka som berörs av regleringen och hur många de är

Enligt SCB finns det 7 statliga företag med sammanlagt 105 arbetsställen som bedriver verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård. Förutom dessa företag kommer även Jordbruksverket att beröras av regleringen.

5.2 Beskrivning och beräkning av förslagets kostnader och intäkter

Eftersom att fler personer kommer kunna få svensk veterinärlegitimation kan det bli lättare för statliga företag som bedriver verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård att rekrytera veterinärer.

5.3 Beskrivning och, om möjligt, en beräkning av andra relevanta konsekvenser

Jordbruksverket kommer behöva ta fram och hantera webbutbildningen.

I dagsläget behöver vi hantera ansökningar om veterinärlegitimation från sökande med utbildning i tredjeland två gånger om de inte får legitimation direkt. Första gången när de får beslut om anpassningsperiod eller att de behöver gå den kompletterande utbildningen för utländska veterinärer och sedan en gång till när de fullfört det vi beslutat om och vi ska utfärda deras legitimation. Med det nya förslaget kommer vi behöva hantera vissa ansökningar tre gånger. Första gången när vi granskar deras kvalifikationer och konstaterar att de behöver göra ett kunskapsprov. Andra gången för att ge dem beslut om anpassningsperiod efter avklarat kunskapsprov och en sista gång för att utfärda en legitimation. Även om vi kommer få hantera ansökningarna flera gånger bedömer vi att handläggningstiden kommer att minska då det kommer vara tydligare och enklare att avgöra vilket beslut som ska fattas.

Idag tar Jordbruksverket hjälp från Universitet och högskolerådet (UHR) för att få hjälp med att granska om grundutbildningen hos sökande med utbildning i tredjeland som ansöker om svensk veterinärlegitimation överensstämmer med den svenska i innehåll. Att avgöra om en utbildning motsvarar den svenska i innehåll är svårt. Dessa granskningar tar tid och kontakt behöver ofta tas med det universitet som hållit i utbildningen vilket drar ut på handläggningstiden. Denna granskning är därför väldigt kostsam. Med det nya regelverket kommer denna granskning endast att behöva göras för de sökande som har möjlighet att få legitimation direkt. Om vi ser att en sökande inte har ytterligare utbildning eller forskningserfarenhet inom klinisk veterinärmedicin omfattande minst två år samt minst åtta års arbetslivserfarenhet så behöver denna granskning inte göras.

5.4 Redogörelse för vilka åtgärder som har vidtagits för att förslaget inte ska medföra mer långtgående kostnader eller begränsningar än vad som bedöms vara nödvändigt för att uppnå dess syfte

Vi kommer skapa webbutbildningen i Lexicon som är en plattform vi använder för andra webbutbildningar vilket innebär att vi inte behöver någon ny licens eller ta fram något nytt program. Den kostnad som kommer uppstå är den tid vi behöver lägga på att ta fram utbildningsmateriel och provfrågor. För att spara arbetstid planerar vi att i så stor utsträckning som möjligt använda informationsmaterial som redan finns. Vi kommer att minska Jordbruksverkets kostnader då vi inte behöva anlita UHR i lika stor utsträckning som innan för att få hjälp med att granska om grundutbildningen hos sökande med utbildning i tredjeland som ansöker om svensk veterinärlegitimation överensstämmer med den svenska i innehåll eller inte.

6 Samråd

6.1 Beskrivning av tidigt samråd

Vi har haft tidigt samråd med SLU.

Vi har dessutom haft dialogmöte med Länsstyrelsen, Veterinärförbundet, Vetabolaget, Gröna arbetsgivare, Distriktsveterinärerna, RAID, AniCura och Evidensia.

Vi har även haft separata dialogmöten med Livsmedelsverket, Växa, Gård och djurhälsan samt hästnäringen.

7 Ikraftträdande och utvärdering

7.1 Bedömning av om särskild hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Vi bedömer inte att särskild hänsyn behöver tas för ikraftträdande utan planerar att föreskriften ska träda i kraft samtidigt som lag och förordning den 1 september 2025.

Vi kommer behöva informera tydligt om att regelverket för hur man som veterinär från tredjeland kan få veterinärlegitimation i Sverige har ändrats. Personer som har ansökt om legitimation tidigare men ännu inte fått en svensk veterinärlegitimation behöver få information om att det kan vara värt att ansöka igen. Vi behöver skicka informationen till bland annat arbetsförmedlingen.

7.2 Beskrivning av hur och när konsekvenserna av förslaget kan utvärderas

Vi kommer att analysera förslagets effekter när tillräckligt många ansökningar har kommit in och legitimationer har utfärdats. Detta kommer kunna göras tidigast 2027.

Vi kan analysera om vårt mål lyckats genom att se om fler personer med utbildning i tredjeland får svensk veterinärlegitimation efter regeländringarna än innan.